

अस्मानिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अग्निधावयाहीति चोदित आर्यः शरणगतस्य कः भवेत् य आर्यो महान् स एव भवेत् शरणागत रक्षण समर्थो दुर्लभ इ
युधिष्ठिर उवाच अस्मानभिगतां स्नातभयातीच्छरणैषिणः ॥ कौरवान् विषमप्राप्तान् कथं ब्रूयास्व मीहशं ॥ १ ॥ भवति भेदाज्ञातीनां कलहाश्च कोदर ॥ प्रस
क्तानि च वैराणि कुलधर्माननश्यति ॥ २ ॥ यदा तु कश्चिज्ज्ञातीनां बाह्यः प्रार्थयते कुलं ॥ नमर्षयति तत्संतो बाह्येनाभिप्रार्थयते ॥ ३ ॥ जानात्येष हि दुर्बुद्धिरस्मा
निहचिरोपितान् ॥ स एव परिभूयास्मानकार्षीदिदमप्रियं ॥ ४ ॥ दुर्योधनस्य ग्रहणाद्गंधर्वेण बलात्प्रभो ॥ स्त्रीणां बाह्याभिमर्शं च हतं भवति नः कुलं ॥ ५ ॥ शरणं
च प्रपन्नानां त्राणार्थं च कुलस्य च ॥ उत्तिष्ठ ध्वं नरव्याघ्राः सज्जीभवत माचिरं ॥ ६ ॥ अर्जुनश्च यमौ चैव त्वं च वीरापराजितः ॥ मोक्षय ध्वं नरव्याघ्राः क्रियमाणं सुयो
धनं ॥ ७ ॥ एतेरथानरव्याघ्राः सर्वशस्त्रसमन्विताः ॥ धृतराष्ट्रस्य पुत्राणां विमलाः कांचनध्वजाः ॥ ८ ॥ सस्वनानधिरोह ध्वं नित्यसज्जानिमान् रथान् ॥ इंद्रसेना
दिभिः सूतैः कृतशस्त्रैरधिष्ठितान् ॥ ९ ॥ एतानां स्थायवैयत्ता गंधर्वान्योद्भूमा हवे ॥ सुयोधनस्य मोक्षाय प्रयतध्वमतंद्रिताः ॥ १० ॥ य एव कश्चिद्राजन्यः शरणा
र्थमिहागतं ॥ परं शक्त्या भिरक्षेत किंपुनस्त्वं कोदर ॥ ११ ॥ कइह आर्यो भवेन्नाणमभिधावेति चोदितः ॥ प्राजलिं शरणापन्नं हृत्वा शत्रुमपि ध्रुवं ॥ १२ ॥ वरप्र
दानं राज्ञ्यं च पुत्रजन्म च पांडवाः ॥ शत्रोश्च मोक्षं क्लेशां चोणिचैकं च तत्समं ॥ १३ ॥ किंचाप्यधिकमेतस्माद्यदापन्नः सुयोधनः ॥ त्वद्बाहुबलमाश्रित्य जीवितं
परिमार्गते ॥ १४ ॥ स्वयमेव प्रधावेयं यदि न स्याद्दुःकोदर ॥ विततो मे क्रतुर्वीरनिहिमेऽत्र विचारणा ॥ १५ ॥ साधैव तु यथाभीममोक्षयेथाः सुयोधनं ॥ तथा सर्वै
रुपायैस्त्वं येथाः कुरु नंदन ॥ १६ ॥ न सान्ना प्रतिपद्येत यदि गंधर्वराडसौ ॥ पराक्रमेण नृदुना मोक्षयेथाः सुयोधनं ॥ १७ ॥ अथासौ नृदुयुद्धेन नमं चेद्भीमकौर
वान् ॥ सर्वोपायैर्विमोच्यास्ते निगृह्य परिपथिनः ॥ १८ ॥ एतावद्दिमया शक्यं संदुष्वैव कोदर ॥ वैताने कर्मणि तत्ते वर्तमाने च भारत ॥ १९ ॥ वैशंपायन उ
वाच अजातशत्रोर्वचनं तच्छ्रुत्वा तु धनं जयः ॥ प्रतिजज्ञे गुरोर्वाक्यं कौरवाणां विमोक्षणं ॥ २० ॥ अर्जुन उवाच यदि सान्ना नमोक्षयंति गंधर्वा धृतराष्ट्रजा
न् ॥ अधगंधर्वराजस्य भूमिः पास्यति शोणितं ॥ २१ ॥ अर्जुनस्य तु तां श्रुत्वा प्रतिज्ञां सत्यवादिनः ॥ कौरवाणां तदाराजन् पुनः प्रत्यागतं मनः ॥ २२ ॥ इति
श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि घोषयात्रा पर्वणि दुर्योधनमोचनानुज्ञायां त्रिचत्वारिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २४३ ॥ ॥ २४८ ॥

तिभावः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे त्रिचत्वारिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २४३ ॥ ॥ २४८ ॥